

Ι ΘΕΕΙ

Γεδειδί εἶναι
Ἐνα ἄπ' τα βίβλια τῆς
Παλαιᾶς Διαδίκτυος. Ἐρ-
μηνεύεται αἴσ' τα ἡ-
βραϊκά, ὥσπερ - ἔξο-
δος ὁρμήσις. Ταὶ χε-
ροῦστα πάντα ἱστορού-
ται δινέθυνον περί
τὸ 520 π.Χ. Ὁ
βαβυλωνίς βαθυτάνως δ'
Ναός χοδονόδωρ ἑ-
νικινες τέστις Μιδάς κ'
εἰς τὰν πόλιν ἐκβάτα-
να ἐκτινε τείχος μὲ
λοιζευτήνυς λίθος 1,5
χ 3 μέτρων (διαστοι-
6εων) κ' ὅφος 35 μέ-
τρα. Ἐποιήθε πόλε-
μο πρὸς τῶν βαβυλέα
Ἀρραζαῖδ τῶν Αββού-
ων. Ἐκάρεβε ο' Ναός-
χοδονόδωρ δικτυάχος τύ-
χειτονικός λαὸς Δαμασκού,
Παλαιστίνης, Αιγύπτου, αἵ-
λαι δέν φύλον εἰς τοῦ θεοῦ δεῖσα.
Ἐνικινες τέστις Αββούρις, τὸν
Ἀρραζαῖδ ψευδαίτωνε, κ'
εἰς τὰν Νίνενι πόλιν μὲ
τοῖ στρατῷ τῷ ἐόρταζε τέστις
νίκες μιέρας 120. Μετά
ταῦτα αὐνέδεε εἰς τὸν
ἀρχιστράτηγον Ὀλοφέρνη
Ἐκστρατεία μὲ 120.000
στρατού κ' 12.000 ἵππεis.
Ἐκπριεύεται χώρες Κιλι-
κία - Μεσοποταμία, Δαμα-
σκού, ψευδαίτωνε πολύτας
τέστις ναὸς τῶν θεῶν κατε-
στρέψε μέτε ὅλοι οἱ
χαοὶ ναὶ λατρεύντες τὸν
Ναόν χοδονόδωρο..
Οἱ κατσικοὶ παραχίας Πα-
λαιστίνης ἐκάκιαν δικρω-
νία διγείας - είρινης.
Οἱ ἕραρχίτες ἐκοινάζον-
ται δια πόλεμοι, στρατο-

λόχινοι, διγκέντερων
τροφίμων, τειχίδροι πόλεων
κ' ὅλοι μὲ ινέτεις κ' προ-
σευχές προβούχοντα. ὁ θε-
ός εἴδε ταὶ δακρυά τῶν κ'
τοιν θρύψιν (διότι ἐνίστενον
πολλάς μιέρας) κ' ἕκατε τῆς
προβευχῆς αὐτῶν. Οἱ βασι-
λεὺς Ἀκριωνιτῶν, ὁ Αχιλλ
εῖς εἰς τὸν Ὀλοφέρνη ὅτι
δὲν ἀγιαρταίνουν οἱ ἕρα-
ρχίτες δὲν νικῶνται. Τὸν
Αχιλλεῖς διέταξε οἱ Ὀλοφέρ-
νης ναὶ παραδοῦνε εἰς πόλι-
· ἕραρχοι, Βεττίλιοι, κ' ὅταν
ἐπιστρέψῃ νικητής ναὶ τὸν
θανάτων. οἱ στρατοί τῶν
Ὀλοφέρνη περικύκλωσε τὸν
Βεττίλιο, καταστρέψαντας
τὸν ὑδραγγυεῖον. Οἱ κα-
τσικοὶ Βεττίλιοι, .. αὐτεβό-
νται πρὸς κύριον διότι
սπέχερεν αἴσο τὸν πολι-
ορκίαν. Παρῆλθον 34
μιέρερες πολιορκίας κ' τὸ
λιγοστούς ὅδωρ τῶν δε-
ζαρινῶν ἐδίδετο μὲ
μέτρον .. ὁ γαος χοή-
τυζε λεγοντας καρύτε-
ραι δόλοι εἰς ἐκδρός πα-
ραὶ να ὀλεπόνται ταὶ ποι-
διαὶ τέστις ναὶ αποδημιόκου
αἴσο τὸν πτεῖναι. ὁ ἕρ-
αρχοντας τῆς Βεττίλιος ο
ἰολίας εἶπε: "Ἄσ υπορει-
νοτε 5 μιέρερες κ' αὐτὸν δέν
ἔχει δοιάδια, τοτὲ παρα-
δινόμενα. Η χώρα τί-
ται δέν ἀκυνε αὐταὶ
Ἐκάρεβε τὸν ἕραρχοντα κ'
τέστις πρεσβυτερούς πολεως
κ' εἶπε: .. Δέν εἰ-
ναι αγιδινος οἱ γάρδα
εας, τὸν κύριον πτε-

γιαράτε τον θεόν. Άσ παρακαλεῖσθαι τον κυρίον .. ἀδελφοί μή αἴς δειξομενεῖς εἰς ὅλης τῆς αἱλλας αἰδελφούς οὐποί ἔμεινας ἐξαρτᾶται οὐ Ιωνί τέστος.. καὶ ταῖς γῆισι καὶ οὐ νοοῖς τῇ γένει.. Άσ εὐχαριστοῦσιν τον κυρίου διότι πειραΐστει οὐμάς σπινας καὶ τῆς πατέρας οὐμάν. Οὐ θεός διαιθωφρουσιθιόν επιτρέπει θλιψεις εἰς τῆς έχδιτοντας Αὐτόν.

Εἶπεν οὐ Θίας: "Οὐοι γυναριζομενεῖς την δύνεσι δό, οὐ λαούς ἐδίψυνε καὶ αναγκάσθε οὐμάς καὶ στριμούσινε να' παραδοθήσῃς εἰς τῆς ἔχδρος. Προβενχήδης διαναιτείσινεις οὐ θεός όδωρ (θροχού) καὶ να' γενιέσθων οἱ δεξαμενές. Εἶπε οὐ Ιαδειδ, εγώ πιγασίνω εἰς τῆς ἔχδρος καὶ οὐ κύριος θαί βούλησθει τὸν λαού τούς, μέντοι ποτὲ θαί γίνει, γήινως δέν θαί βασις ανακοινώνων αὐτό ποτὲ θαί πράξω.

- Οἱ ἄρχοντες εἶπον: πιρεὺς εἰς εἰρήνην καὶ δικαίους βούλος 68.
Αἱ Ιαδειδ ἔμενε μόνη της, ἐφορεύει τρίχινο βακκό, ἐθαλψεις ποδός (=εταχτι) εἰς τὴν καρδιάν της καὶ ἐθόσα πρὸς θεόν: «δι θεός, οὐ θεός μή εισακόδεον τῆς χήρας δός μοι δύναμιν κατα-

τῶν ἔχδρων
θτι δού είβαι βούλος
τῶν ταπεινῶν καὶ ἀδυνάτων καὶ ἀνθευόντων καὶ
οἰπεπιθέντων, δός μή λόγος να' απαντήσω καὶ να'
νικήσω τὸν ἔχδρον μας
· Ετελείωθε τὸν προβενχήτης, ξενεδύθη τενδύματα πολυτελῆ καὶ ἐφορεύει
κοβρινάτα καὶ ἐθαλψεις μύρο. Ήδωδε εἰς τὴν ψημετριά της να' κρατᾷ, ἀρτός, οἶνος καὶ ἔλαιος καὶ
ἀνοιξαν τὴν τούρη τῆς πόλεως, ἐπορεύθη πρὸς Αβδυρίδης, οἱ ψρουροί σταυροί είδαν ἐρώτικαν ποιοι εἶναι. Η Ιαδειδ εἶπε.

· Ξεροίσα εἶμαι καὶ διοφρεύγω αἵτινας ποτέ μή, θέλω να' δειξω εἰς τὸν θρονοφέροντην πῶς θαί κυριεύσθει τὴν πόλην.

Την αύδιγηναν εἰς οὐρανού, θρονοφέροντην ποτέ μή, θέλει διαδεικνύεις την εγκωμιασθεητή της νίκης της καὶ πρόσθετης θαί οι ιεραπολίτες μόνο θραν αιμαρταίνουν νίκιωνται.

· Επειδή τελείωθεν ταῖς τρόπηια, δικέπονται να' φάνεταια ταῖς σποιαῖς απαγορεύει οὐ θεός, εγώ θαί μείνω μαζί 68, την νίκην θαί πηγαίνω την πηγή να' προβενχομέναις καὶ δι θεός μή, θαί μή φανερώθει ποτέ ο λαούς μή. Εραγχε ταῖς απαγορευμέναις καὶ θαί δού εἰπω να' ἐπιτεθεῖς καὶ νικήσεις.

Αὐτό ταῖς ἄρχοντες καὶ τῆς ἐπετρεψε να' τρώγει αἵτινα δικαία της τροφίμα, καὶ την νίκην να' πηγαίνει

εἰς τὸν πύγην καὶ να
προβεύχεται. Ηλία
δεῖθ ἔφενε τὸν πύρε
τον διό βρατοπέδο
πρὸς τὸ ἐβοτερας ἐ-
τρυχεῖ καὶ τὴν νῦκτα
πιγαίνει διῆ την πύγην
καὶ προβεύχοταν. Τὴν
τέταρτην ἔκανε ὁ
Οὐροφέρνυς τραπεζα-
-έσσορτη, μήτο καὶ οὐ.
δεῖθ μετ' αὐτῶν καὶ
ἐπρωγεῖ ἀπὸ ταῖς φα-
γῆτά τὰς δίκαια της.
ὁ Οὐροφέρνυς ἔχαιρε
ὑπὲ πίει κρασί καὶ ἐμ-
ψύχει, στον ώρέθη
η τὸ δεῖθ διητή διητή
τὸ Οὐροφέρνυς, ἐ-
λαύνει τὸν μαχαιραί
τὸ κράτους τοερώ
εἰς θεόν: «Κύριε
ἐπιβλέψου ἐν τῇ ἡρα-
ταύτῃ ἐπὶ ταῖς ἔργα-
τῶν χειρῶν μή,,
χωπιδεῖ δύο ϕορές
καὶ ἐκοψε τὸν κεφα-
λήν τὸν τὸν ὄποια
ἔβαλε εἰς τὸ βακ-
κιδίον της. Εἴπηδε καὶ
τὸ βρατοπέδο διαι-
νεῖ προβεύχηδη εἰς
τὸν πύγην, οἱ ὄφρο-
ροι, ὅπως τὰς ἄγλες
ϕορές, τὸν ἄγριβαν, πε-
ραύνει καὶ πῆγε εἰς τὸν
βετυχόν. οὐδεῖδε
ἐδείξει εἰς τὰς ἄρχοντας
καὶ τὸν γαδὺ τὸν κεφα-
τὸν αἰρχιβρατούχον τὸν

νυρίων .. ὅδοι
ἐπέβαν διά γνωστα δο-
κτίσοντες τὸν θεόν διά
τὸν ἐπιτευγμα τῆς πιθανῆς
οἰδεῖς .. οἱ διγράφοις τῶν
τεραγίτων, ἀνοιξε τὶς πύλες
τῆς πόλεως βεττίλησα κ. ἐπε-
τείησκε εἰς τὸν πολιορκού-
τας Αβδυρίος, οἱ ἀγορίοι
ἐν τῷ μεταξύ ἔμβασιν διά
τὸν φαινοτον τῷ Οδοφέρνῳ
κ. φοβιζόντες ἐψυχον-
οι, τεραγίτες κοιτεδιώκον
αὐτῶν κ. ἔφονευσαν πολλάς
μετα τὴν νίκην η 28 -

Ειςθ ἐψαλε ἐπικιον
ομνον με σλο το λαο.
„Ο φοβάριενος τον κυριον
(=ο πτωτην ταις θειαις εν-
τοαις), μέγας διαπαντος..

Μέγας!.. ανίκυρος α'ριστος νοητούς κι αισθητούς έχεις, μέτι Διάφορη τη κύρια..

Μέγας!.. οποσείχα τρόχ
τητηνειν.. Σωματιας ὁδοι!
Μέγας!.. χαιρει ο διπανός
κι οι ξυλεγοι..

Μέγας!.. οὐ αναπούεται εἰς
αἱ τοῦ οὐρανικοῦ δρόσος
εὐη. οῖκος θεῶν δικίας πέ-
χας!!

Μέγας! οὐ καὶ οὐδὲν τούτοις
οὐ πεπεινωθείς τὸ δέκατον
αρχόντης τὸ δέκατον, φωνής τούτου
ενεργετῶν, ἀγγέλου σημείου...

·Αγιερωθε εις ναό Ιερο-
σολυμαν ται στηργα τε
οροφειντ, για δειτ.

Ἐγίνε τούτως, πόλι
τοῦ Ιταλοῦ διαιρεῖ-
κα, εκείνη ἔμεινε χι-
ραχώς τοῦ Δαναοῦ με.
Ἀγέδανε 105 ἐπών. ἦ